

Şirin

– matruk · 03 Temmuz 2010

sen zengin bir beyin kızısın ben köylüyüm fakir halkım
ben kuru çalıyım otum sense üzüksün salkım salkım
başkasına gönül verir isen işte en büyük korkum
sakın başkasına yabana ele güne gitme Şirin
beni aşksızlığın çöllerine dağlarına atma Şirin

ben dağları deliyorum su getirmeye ayağına
söğüt gölgesinde balları değdirirken dudağına
Amasyanın yalçın yalçın kayalarına sarp dağına
bütün gücümle vurdum vurdum kayalarına kazma Şirin
alınma ölüm gibi soğuk umutsuzluk yazma Şirin

yüreğime umarsız sızı koydun o gözlerin ile
İçime binbir çeşit umut ektin o sözlerin ile
ben de yaşar mıyım acaba seninle yazların ile
dağlarımın kar yağmasın olmasın ha kış Şirin
aşkıma reddetme yüreğime bağışla alkış Şirin

demesinler aman Şirin bir başkasına vardı diye
Şirin zaten sana değil Ferhat bir beye yardı diye
Nasıl da umutluydum gönlün gönlüme akardı diye
Duyar isem benden vazgeçip yada gittiğini Şirin
Anlarım o anda güzel ömrümün bittiğini Şirin

belki de sevdiğim kara haberin gelir deliririm
aşkımız yoksa eğer her boş yalan iyi bilirim
sen olmazsan ki sen direnmek anlamsız olur ölürüm
ayazda solan kırmızı güller gibi solarım Şirin
hiçliğin pınarının yokluğu ile dolarım Şirin

dağlar delinip sular çağıldayıp şehre indi mi
ecelim adımı anıp yaşam fırtınası dindi mi
atarım kazmayı geçip altına keserim kendimi
gel mezarıma damlalarla ıslat toprağımı Şirin